

20. பூரணானந்தகுருகன்

காணமுயர் மணிகொடு வனைந்தமுடி தன்னைக்
கரோடிமுடி யிற்றரித்தோர்
கண்டனைக டண்டனைகள் செய்துபுவி யாவையுங்
கைவயம் பண்ணிநாளும்
ஊரூசி பங்குமறு கலையொடு நுகர்ந்துவிள
குறித் தடித்தயாக்கை
ஒளிவெழி றினைக்கின்ற தருணமங் கையர்மைய
ஐற்றுமென் பஞ்சபெய்த

---

1. கைம் = மைன். கரோடிமுடி = சிரக, கரோடி = சிரசின் அஸ்தி; திகண்டு - அறவழிமீறும் காண்க.

சேணமிசை யுயர்திண்டு தலையணை பொருந்தவஞ்
 சிறுமிகளொ டாடலாடித்
 தெவிட்டாத வானந்த மீதெனச் சிந்திப்பர்
 தேகத்தை நைக்குநிழல்கள்
 பூணியல்பு போக்கியுயிர் போகா திருப்பர்கொல்
 புகழ்தந் தெனக்கருளிய
 பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
 பூரணா னந்தகுக்ளே.

காணம் உயர் மணிகொடு வனைந்த முடிதன்னைக்
 கரோடி முடியில் தரித்தோர்
 கண்டனைகள் தண்டனைகள் செய்து புவி யாவையும்
 கைவயம் பண்ணி நாளும்
 ஊண் உருசி பல்கும் அறுகவையொடு நுகர்ந்து விளர்
 ஊறித் தடித்த யாக்கை
 ஒளி எழில் திளைக்கின்ற தருணம் மங்கையர் மையல்
 உற்று மென் பஞ்சு பெய்த
 சேணம்மிசை உயர்திண்டு தலையணை பொருந்த அம்
 சிறுமிகளொடு ஆடல் ஆடித்
 தெவிட்டாத ஆனந்தம் ஈது எனச் சிந்திப்பர்
 தேகத்தை நைக்கு நிழல்கள்
 பூண் இயல்பு போக்கி உயிர் போகாது இருப்பர்கொல்
 புகழ் தந்து எனக்கு அருளிய
 பொற்பு உறுவர் நச்சும ஒரு சிற்பர வெளிக்குள் வளர்
 பூரணஆனந்த குக்ளே.

புகழ் தந்து எனக்கு அருள்புரிந்த அழகிய முனிவர் விரும்பும் ஓர் அறிவான பரவெளிக்குள் வளர் பூரணானந்த குக்ளே! விலை மதிப்பற்ற பொன்னையும் இரத்தினங்களையும் கொண்டு செய்யப்பெற்ற முடியைத் தம் தலையில் அணிந்தோர், நிராகரித்தல்கள், தண்டனைகள் செய்து, உலகம் யாவையும் கைவயப்படுத்தி, நாள்தோறும் உருசி மிகுந்த உணவை உவர்ப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, கசப்பு, இனிப்பு, துவர்ப்பு என்னும் ஆறு சுவைகளுடன் உண்டு, கொழுமை பெருகிப் பருத்த உடம்பு ஒளிவீசும் அழகு விளங்குகின்ற பருவ மாதர் மோகத்தைக் கொண்டு, மென்மையான பஞ்சு பொதிந்த மெத்தைமேல் உயர்ந்த திண்டு, தலையணை பொருந்த அழகிய இளம்பெண்களோடு சரச விளையாடல்கள் புரிந்து, தெவிட்டாத இன்பம் இதுதான் என்று நினைப்பவர்; உடம்பை அழிக்கும் நோய்களைக் கொள்ளும் தன்மையினைப் போக்கி உயிர் போகாமல் இருப்பார்களோ? 1

ஆசிலா நன்னிருவி கற்பச் சமாதியை
 யடைந்துபே ரானந்தமாம்
 அமுதுண் டிழுக்காத பேறுபெறு வேதனையி
 லாவாச னாக்ஷயமொடு
 நாசமின் மனோநாச முந்துணிசெய் தத்துவஜ்
 ஞானமும் வேண்டுமென்னா
 நவிலரிய வேதாந்த நூல்கிளக் கிடுதலா
 னானவைக னைப்பொருந்தித்
 தேககிள ருன்றனைச் சேரநீ பெரியவருள்
 செய்தியொரு செயிருமில்லாச்
 சின்மய விலாசமே யென்மனதி லூறுநற்
 றேனே யதீதரென்றும்
 பூசைபுரி பரமகா ருணியப் பிழம்பே
 புராதனா தீதவெளியே
 பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
 பூரணா னந்தகுகனே.

ஆச இலா நல் நிருவிகற்பச் சமாதியை
 அடைந்து பேராணந்தம் ஆம்
 அமுது உண்டு இழுக்காத பேறுபெறு வேதனையி
 லா வாசனா க்ஷயமொடு
 நாசம் இல் மனோநாசமும் துணிசெய் தத்துவஜ்
 ஞானமும் வேண்டும் என்னா
 நவில் அரிய வேதாந்த நூல் கிளக்கிடுதலால்
 நான் அவைகளைப் பொருந்தித்
 தேககிளர் உன்றனைச் சேரநீ பெரிய அருள்
 செய்தி ஒரு செயிரும் இல்லாச்
 சின்மய விலாசமே என் மனதில் ஊறுநல்
 தேனே அதீதர் என்றும்
 பூசைபுரி பரம காருணியப் பிழம்பே
 புராதன அதீத வெளியே
 பொற்பு உறுவர் நச்சும் ஒரு சிற்பர வெளிக்குள் வளர்
 பூரணஆனந்த குகனே.

ஒரு குற்றமும் இல்லாத அறிவுப் பரவெளியே! என் மனத்தில்
 ஊறுகின்ற இன்பமே! துறவிகள் என்றும் பூசை செய்கின்ற
 பரமகாருணியப் பேரொளியே! பழைமை கடந்த வெளியே! அழகிய

முனிவர் விரும்பும் ஓர் அறிவுப் பரவெளிக்குள் வளர் பூரணானந்த குகனே! குற்றமில்லாத நல்ல நிருவிகர்ப சமாதியை அடைந்து, பேரின்பமாம் அமுதை உண்டு, வழுவாத பேறுபெறு துன்பமில்லாத பழக்கத்தின் நீக்கத்துடன், அழிவில்லாத மன அழிவும் தெளிவு செய்யும் தத்துவ ஞானமும் வேண்டும் என்று அரிய வேதாந்த நூல் கூறுவதால், நான் அவைகளைப் பொருந்தி ஒளிவிளங்கும் உன்னைச் சேர நீ பேரருள் செய்தருள்வாயாக! 2

கழல்கதலி போலவே யுழல்கின்ற மனதைச்
 சுவாபப் படுத்தியங்னே
 சம்மா விருப்பதரி தரிதென வசிட்டமுனி
 சொன்னதா வாசிட்டநூல்
 கழறுவதி னானுமன் னணநல்ல கல்விமுறை
 கற்றுச் சதாநிட்டையே
 கருதியவொர் தாயுமா னவர்சொன்ன தானுமிக்
 காசினியி லெவருமதிலே
 பழகமுடி யாதென வபக்குவர்கள் பின்னிடைவர்
 பகருள வறிந்தநானுள்
 படர்கருணை வலியினதை யெவ்விதத் தும்வசம்
 பண்ணாது விடுவதுண்டோ
 பொழிகின்ற தண்ணளிக் கொண்டலே யின்பப்
 பொருப்பே யபேதவுணர்வே
 பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
 பூரணா னந்தகுகனே.

கழல் கதலி போலவே உழல்கின்ற மனதைச்
 சுவாபப் படுத்தி அங்னே
 சம்மா இருப்பது அரிது அரிது என வசிட்டமுனி
 சொன்னதா வாசிட்ட நூல்
 கழறுவதினால் நானும் அன்னணம் நல்ல கல்விமுறை
 கற்றுச் சதாநிட்டையே
 கருதியவொர் தாயுமானவர் சொன்னதாலும் இக்
 காசினியில் எவரும் அதிலே
 பழக முடியாது என அபக்குவர்கள் பின்இடைவர்
 பகர் உளவு அறிந்த நான் உன்
 படர்கருணை வலியின் அதை எவ்விதத்தும் வசம்
 பண்ணாது விடுவது உண்டோ

பொழிகின்ற தண்ணளிக் கொண்டலே இன்பம்
 பொருப்பே அபேத உணர்வே
 பொற்பு உறவர் நச்சம் ஒரு சிற்பர வெளிக்குள் வளர்
 பூரணஆனந்த குகனே.

அருளைப் பொழிகின்ற குளிர்ந்த அருள் மேகமே! இன்ப மலையே! வேற்றுமையற்ற அறிவே! அழகிய முனிவர் விரும்பும் ஓர் அறிவுப் பரவெளிக்குள்ளே வளரும் பூரணானந்த குகனே! சுழல்கின்ற கொடி போலவே திரிகின்ற மனத்தை அடக்கிச் சும்மா இருப்பது அரிதினும் அரிதாகும் என வசிட்ட முனிவர் சொன்னதாக ஞானவாசிட்ட நூல் கூறுவதினால், நானும் அவ்வாறு நல்ல ஞானநூல் கல்வி முறையைக் கற்று, எப்போதும் நிட்டையே கருதும் ஒரு தாயுமானவர் சொன்னதாலும், இவ்வலகில் எவரும் அதில் பழக முடியாது பக்குவமில்லாதவர்கள் பின்வாங்குவர்; கூறப்பட்ட இரகசியம் அறிந்த நான், உன் பரந்த கருணை வலிமையால் அதை எவ்விதமாயினும் வசம் பண்ணாது விடுவேனோ? 3

தேயநனி துவளநுத னீரரும் பப்பணந்
 தேடிவெகு பாடுபட்டுச்
 செத்தபிற குறுமஞர்க் கொருசிறிது முதவாத
 தேவிமக வுறவுகண்மேல்
 தாயவளி மிக்குவைத் திட்டுநினை விட்டுமா
 தாபத்தி லேயுழன்று
 தனுவினிற் பிணியுற்று விரிபாய லொட்டிவன்
 றருமனதி காரத்தினால்
 ஆயவிய் வலகைத் தணந்தபின் னிரயத்தி
 லாழுவா ரறிவில்லிகள்
 அச்சமு மயக்கறிவு மிச்சையு மழுக்காறு
 மாங்கார வாபாசமும்
 போயின வெனச்சிந்தை மகிழ்வார்க ணெறிகருது
 புகழ்தந் தெனக்கருளிய
 பொற்புறவர் நச்சமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
 பூரணா னந்தகுகனே.

தேயம் நனி துவள நுதல் நீர் அரும்பப் பணம்
 தேடி வெகுபாடுபட்டுச்
 செத்த பிறகு உறும் அருர்க்கு ஒரு சிறிதும் உதவாத
 தேவீ மகவு உறவுகள் மேல்

தாய அளி மிக்கு வைத்திட்டு நினை விட்டுமா
 தாபத்திலே உழன்று
 தனுவினில் பிணி உற்று விரிபாயல் ஒட்டிவன்
 தருமன் அதிகாரத்தினால்
 ஆய இவ் உலகைத் தணந்த பின் நிரயத்தில்
 ஆழுவார் அறிவில்லிகள்
 அச்சமும் மயக்க அறிவும் இச்சையும் அழக்காறும்
 ஆங்கார ஆபாசமும்
 போயின எனச் சிந்தை மகிழ்வார்கள் நெறி கருது
 புகழ்தந்து எனக்கு அருளிய
 பொற்பு உறுவர் நச்சம் ஒரு சிற்பர வெளிக்குள் வளர்
 பூரணஆனந்த குகனே.

உடம்பு நன்கு தளர்வடையவும், நெற்றி வியர்வை தோன்றவும், பணம் தேடி வெகு பாடுபட்டுச் செத்த பிறகு உண்டாகும் துன்பத்திற்கு, ஒரு சிறிதும் உதவாத மனைவி, மக்கள், உறவுகள்மீது தாயத்தார் அன்பு மிக வைத்திட்டு, 'உன்னைவிட்டுப் பெரிய துன்பத்திலே உழன்று உடம்பில் நோய் உற்று, விரித்த பாயில் கிடந்து, வலியுடைய இயமன் அதிகாரத்தினால் இவ்வுலகை விட்டு நீங்கியபின், அறிவில்லாதார் நரகத்தில் மூழ்குவார்கள்; அச்சமும், மயக்க அறிவும், விருப்பும், பொறாமையும் அகங்காரக் குற்றமும் போய்விட்டன என மனம் மகிழ்வார்கள்; வழி எண்ணும் புகழ் தந்து எனக்கு அருளிய அழகிய முனிவர் விரும்பும் ஓர் அறிவுப் பரவெளிக்குள் வளர் பூரணானந்த குகனே!

4

அண்ணானின் மனதினுக் கருவருப் பாயுள
 வலாபக் கொடும்பாடலை
 அமையுமிசை யிற்பாடு பொழுதுதன் றலைதனை
 யசைத்துவெண் முறுவறெரியக்
 கண்ணைமே லேசெருகி யிதழ்வா யிழித்துநிமிர்
 காயநடு நனிகுலுக்கிக்
 கரமசைத் தத்தம் பிடித்துட் களிக்குங்
 கசட்டுப் பெரும்பாவியை
 நண்ணியுற வாடியிசை கேட்பவரு மேபாவ
 நாடுவா ரவருடம்பை
 நசிக்கவரு சன்னியி னியூப்பென வலைக்கவது
 நசைஇக்க ணுற்றகண்ணைப்

புண்ணென் றுரைத்திடவு மாசங்கை யென்கொலோ
 புகழ்தந் தெனக்கருளிய
 பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
 பூரணா னந்தகுகனே.

அண்ணல் நின் மனதினுக்கு அருவருப்பாய் உள
 அலாபக் கொடும் பாடலை
 அமையும் இசையில் பாடுபொழுது தன் தலைதனை
 அசைத்து வெண்முறாவல் தெரியக்
 கண்ணைமேலே செருகி இதழ்வாய் இழித்து நிமிர்
 காயம் நடு நனி குலுக்கிக்
 கரம் அசைத்து அத்தம் மீடித்துஉள்களிக்கும்
 கசட்டுப் பெரும்பாவியை
 நண்ணி உறவாடி இசை கேட்பவருமே பாவம்
 நாடுவார் அவர் உடம்பை
 நசிக்க வரு சன்னியின் இழுப்பு என அலைக்க அது
 நசை இக்கண் உற்ற கண்ணைப்
 புண் என்று உரைத்திடவும் ஆசங்கை என்கொலோ
 புகழ்தந்து எனக்கு அருளிய
 பொற்பு உறுவர் நச்சும் ஒரு சிற்பர வெளிக்குள் வளர்
 பூரணஆனந்த குகனே.

பெருமையில் சிறந்தோனே! மனத்திற்கு அருவருப்பாக உள்ள பயனற்ற கொடிய பாடல்களைப் பொருந்தும் இசையில் பாடும்பொழுது, தன் தலையை அசைத்து வெண்பற்கள் தெரியக் கண்களை மேலே செருகி, உதடுகளையும் வாயையும் இழித்து நிமிர்ந்த உடம்பின் நடுப்பகுதியை நன்கு குலுக்கிக் கைகளை அசைத்துப் பொருளை நினைத்து, மனம் மகிழும் கசடனான பெரும்பாவியை அணுகி உறவாடி, இசை கேட்பவருமே பாவத்தை நாடுவார்கள். அவருடைய உடம்பை அழிக்கத் தோன்றும் நோயான சன்னியில் (ஐன்னி) இழுப்பு எனத் துன்புறுத்த, அதனை விரும்பிப் பார்த்திடும் கண்களைப் புண் என்று கூறவும் ஐயம் என்ன? புகழைத் தந்து எனக்கு அருள்புரிந்த அழகிய முனிவர் விரும்பும் ஓர் அறிவுப் பரவெளிக்குள் வளர் பூரணானந்த குகனே!

5

மங்கள் குணாளமுரு கையவுன் பெரியவருண்
 மல்கத் துறந்தபெரியோர்
 வறிற்சென் றழைக்கலா மிருசரண் பணியலாம்
 வட்டத்தின் மேல்வைக்கலாம்

அங்கழலி லம்புதம் பெய்யலா மெய்யெலா
 மலர்கொண்டருச்சிக்கலாம்
 அரும்புகை கொடுக்கலா மஞ்சோதி காட்டலா
 மாசிகூ றிப்புகழலாம்
 சங்கையோ டின்னமுத மேந்தலா மண்ணிலே
 சற்சங்க நீத்தகுடிலச்
 சதியாளர் பெருமுட ரவநிந்தை யினர்மோகர்
 சற்சனர்கள் போலமுதிய
 புங்கவர்க ணூலைமேன் மைக்குவா யாலே
 புலம்புநர்க் கிவைகளாமோ
 பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
 பூரணா னந்தகுருக்களே.

மங்கள குணாள முருகைய உன் பெரிய அருள்
 மல்கத் துறந்த பெரியோர்
 வரின் சென்று அழைக்கலாம் இருசரண் பணியலாம்
 வட்டத்தின் மேல் வைக்கலாம்
 அம்கழலில் அம்புதம் பெய்யலாம் மெய் எலாம்
 மலர்கொண்டு அருச்சிக்கலாம்
 அரும்புகை கொடுக்கலாம் அம் சோதி காட்டலாம்
 ஆசி கூறிப் புகழலாம்
 சங்கையோடு இன்அமுதம் ஏந்தலாம் மண்ணிலே
 சற்சங்கம் நீத்த குடிலச்
 சதியாளர் பெரு முடர்அவநிந்தையினர் மோகர்
 சற்சனர்கள் போல முதிய
 புங்கவர்கள் நூலை மேன்மைக்கு வாயாலே
 புலம்புநர்க்கு இவைகள் ஆமோ
 பொற்பு உறுவர் நச்சும் ஒரு சிற்பர வெளிக்குள் வளர்
 பூரணஆனந்த குருக்களே.

அழகுடைய முனிவர் விரும்பும் ஓர் அறிவுப் பரவெளிக்குள் வளர்
 பூரணானந்த குருக்களே! முருகையனே! உனது பேரருள் மிகத் துறந்த
 ஞானியர் வந்தால் அவரை எதிர்சென்று அழைக்கலாம்; இரு
 திருவடிகளை வணங்கலாம்; பீடத்தின் மேல் அமர்விக்கலாம்; அழகிய
 திருவடிகளில் நீரைப் பெய்யலாம்; அவர் திருமேனி முழுவதும் மலர்
 தூவி அருச்சிக்கலாம்; அரிய தூபம் காட்டலாம்; அழகிய தீபம்

காட்டலாம்; அவரை வாழ்த்திப் புகழலாம்; அச்சத்துடன் இனி திருவமுது படைக்கலாம்; இம்மண்ணிலகில் சற்சங்கத்தை நீத்த வஞ்சகச் சதியாளர், பெரிய மூடர்கள், வீணாய் இகழ்வோர், பெண்மோகமுடையார், சற்சங்கத்தார் போலப் பழைய முனிவர்களின் நூல்களைப் பெருமைக்கு வாயாலே புலம்புகின்றவர்க்கு இவைகள் செய்தற்குப் பொருந்துமோ? (பொருந்தா). 6

நில்லாத யாக்கையினை நின்கருணை யான்விட்டு
நிலைகொள்ளும் யோகிதன்னை
நீதமே குடிகொண்ட நீதிபர னென்னலா
நித்தியா னந்தனெனலாம்
உல்லாச சற்காரிய சம்பன்ன னென்னலா
மோதரிய வள்ளலெனலாம்
உலகமுழு துங்கட்டி யாளிறைவ னென்னலா
மோவாத செல்வனெனலாம்
சல்லாப சகசசம் போகியென லாமதி
தயாளகுண சீலனெனலாம்
சதியாளர் பொருள்கவர் பொருட்டவர்க் கிங்கனொரு
தடையின் றளப்பிலாத
புல்லறிவி னற்றுதிகள் சொல்வாழி புல்லரே
புகழ்தந் தெனக்கருளிய
பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
பூரணா னந்தகுகனே.

நில்லாத யாக்கையினை நின் கருணையால் விட்டு
நிலை கொள்ளும் யோகி தன்னை
நீதமே குடிகொண்ட நீதிபரன் என்னலாம்
நித்தியானந்தன் எனலாம்
உல்லாச சற்காரிய சம்பன்னன் என்னலாம்
ஒதுஅரிய வள்ளல் எனலாம்
உலகம் முழுதும் கட்டி ஆள் இறைவன் என்னலாம்
ஒவாத செல்வன் எனலாம்
சல்லாப சகச சம்போகி எனலாம் அதி
தயாள குண சீலன் எனலாம்
சதியாளர் பொருள்கவர் பொருட்டு அவர்க்கு இங்கண் ஒரு
தடை இன்று அளப்பு இலாத

புல் அறிவின் நல்துதிகள் சொல்வர் இழி புல்லரே
 புகழ் தந்து எனக்கு அருளிய
 பொற்பு உறுவர் நச்சும் ஒரு சிற்பர வெளிக்குள் வளர்
 பூரணஆனந்த குகனே.

புகழைத் தந்து எனக்கு அருள்புரிந்த அழகிய முனிவர்கள்
 விரும்பும் ஓர் அறிவுப் பரவெளிக்குள் வளர் பூரணானந்த குகனே!
 நிலையாத தூல உடம்பை உன் கருணையில் துறந்து, நிலையாக
 வாழும் யோகியை நீதி குடிகொண்ட நீதிக் கடவுள் என்று கூறலாம்;
 நித்தியானந்தன் என்றும் கூறலாம்; உன்னைக் களிப்பும் உபகாரமும்
 உடைய நிறைவுடையோன் என்றும் மொழியலாம்; சொலற்கரிய
 வள்ளல் என்றும் சொல்லலாம்; உலகம் முழுவதையும் கூட்டி
 ஆளுமரசன் என்று உரைக்கலாம்; குறைவில்லாத செல்வன் எனக்
 கூறலாம்; அளவளாவி எப்போதும் கலவிபுரிவோன் என்றும் கூறலாம்;
 மிகுந்த தயாள குணசீலன் என்றும் சொல்லலாம்; சதிகாரர்கள்
 பொருளைக் கவர்தலின் பொருட்டு அவர்களுக்கும் இவ்வாறு
 ஒரு தடையுமில்லாமல், அத்தகைய இழிவான அற்பர்களே அற்ப
 மதியினால் நல்ல துதிகள் சொல்வார்கள்!

7

மெய்யான வாறெழுத் துண்மையை யுணர்ந்துளொளி
 வெளிகண்ட வருளாளனை
 வேளைப் பழித்தவழ காயதுரை யென்னலாம்
 வித்தைக்கு வித்தென்னலாம்
 தெய்வமதி திமிர்திவ்விய குருவென்ன லாமிக்க
 சீர்பெருகு தன்மனெனலாம்
 திருமகள் விலாசமுத லாளியென லாம்வண்மை
 திகழ்சார்வ பூமனெனலாம்
 தொய்யாத தோள்வலிச் சதுரனென லாமின்மை
 தொடராத பிரபுவெனலாம்
 தோமில்பர பாக்கியச் சாமியென லாநறுந்
 துய்யநெறி யாளனெனலாம்
 பொய்யான காமிகட் கிம்மொழிகள் சொல்லவோ
 புகழ்தந் தெனக்கருளிய
 பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
 பூரணா னந்தகுகனே.

மெய்யான ஆறு எழுத்து உண்மையை உணர்ந்து உள் ஒளி
 வெளிகண்ட அருள்ஆளனை
 வேளைப் பழித்த அழகாய துரை என்னலாம்
 வித்தைக்கு வித்து என்னலாம்
 தெய்வமதி திமிர் தீவ்விய குரு என்னலாம் மிக்க
 சீர்பெருகு தன்மன் எனலாம்
 திருமகள் விலாச முதலாளி எனலாம் வண்மை
 திகழ் சார்வ பூமன் எனலாம்
 தொய்யாத தோள்வலிச் சதூரன் எனலாம் இன்மை
 தொடராத பிரபு எனலாம்
 தோம் இல் பரபாக்கியச் சாமி எனலாம் நறும்
 துய்ய நெறியாளன் எனலாம்
 பொய்யான காமிகட்கு இம்மொழிகள் சொல்லவோ
 புகழ்தந்து எனக்கு அருளிய
 பொற்பு உறுவர் நச்சும் ஒரு சிற்பர வெளிக்குள் வளர்
 பூரணஆனந்த குகனே.

புகழைத் தந்து எனக்கு அருள்புரிந்த அழகிய முனிவர்கள்
 விரும்பும் ஒரு அறிவுப் பரவெளிக்குள் வளர் பூரணானந்த குகனே!
 சத்தியமான திருவாறெழுத்து உண்மையை அறிந்து உள் ஒளியான
 பரவெளியைக் கண்ட அருளாளனைக் காமவேளையும் வென்ற
 அழகான துரை என்று கூறலாம்; கலைக்கு மூலமான விதை என்று
 சொல்லலாம்; தெய்வஞானம் மிகுந்த தெய்வீகமான குரு என்று
 கூறலாம்; மிகுந்த சிறப்புப் பெருகும் அறவோன் என்று உரைக்கலாம்;
 செல்வமிக்க அழகுடைய முதலாளி என்று சொல்லலாம்; வள்ளல்
 தன்மை விளங்கும் உலகாள்வோன் என்று கூறலாம்; தளராத தோள்
 வலிமையுடைய வீரன் என விளம்பலாம்; வறுமை தொடராத பிரபு
 என்று உரைக்கலாம்; குற்றமில்லாத பரம் எனும் பேறுடைய சாமி
 என்று மொழியலாம்; நல்ல தூய நெறியாளன் என்று நவிலலாம்.
 மனம் வாக்குக் காயங்கள் மூன்றாலும் பொய்யாக நடக்கும்
 ஆசையுடையவர்களுக்கு, இப்புக்ம் மொழிகள் சொல்லவோ?
 (கூடாதன்றோ!).

8

மூலமுத லாதார மாறிற்கு மேனிற்கு
 மூதண்ட வெளிகண்டமா
 மோனசன காதியரை யொத்துளார் தம்மையே
 முற்றும்விட் டவரென்னலாம்

சீலசிவ ராச்சிய மகத்துக்க னெனலாம்வி
 சேடசிற் கண்ணரெனலாம்
 தேடரிய நம்பரம குருதெய்வ மெனலாமெய்
 திகழ்பெரிய வறிஞரெனலாம்
 காலமொரு மூன்றுமுணர் போதரென லாநல்ல
 கடவுள்கர்த் தவ்வியமெனலாம்
 களிபெருகு பரமுத்த ரென்னலா மிடிமையிற்
 காவியுடை வீக்கிமிக்கோர்
 போலப் பிதற்றிவரு வாரக்கிவைகள் சொல்லவோ
 புகழ்தந் தெனக்கருளிய
 பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
 பூரணா னந்தகுகனே.

மூல முதல் ஆதாரம் ஆற்றிற்கும் மேல்திற்கும்
 மூது அண்ட விவளிகண்டமா
 மோன சனக ஆதியரை ஒத்துளார் தம்மையே
 முற்றும் விட்டவர் என்னலாம்
 சீல சிவராச்சிய மகத்துக்கள் எனலாம் வி
 சேட சிற் கண்ணர் எனலாம்
 தேடு அரிய நம் பரமகுரு தெய்வம் எனலாம் மெய்
 திகழ் பெரிய அறிஞர் எனலாம்
 காலம் ஒரு மூன்றும் உணர் போதர் எனலாம் நல்ல
 கடவுள் கர்த்தவ்வியம் எனலாம்
 களிபெருகு பரமுத்தர் என்னலாம் மிடிமையில்
 காவியுடை வீக்கி மிக்கோர்
 போலப் பிதற்றி வருவார்க்கு இவைகள் சொல்லவோ
 புகழ் தந்து எனக்கு அருளிய
 பொற்பு உறுவர் நச்சும் ஒரு சிற்பர வெளிக்குள் வளர்
 பூரணஆனந்த குகனே.

புகழைத் தந்து எனக்கு அருள்புரிந்த அழகிய முனிவர்கள்
 விரும்பும் ஒரு அறிவுப் பரவெளிக்குள் வளர் பூரணானந்த குகனே!
 மூலாதாரம் முதல் ஆறு ஆதாரங்களுக்கும் மேலே நிலைபெறும், முதிய
 ஆகாசப் பரவெளியைக் கண்ட பெரிய மெளன ஞானயோகியரான
 சனகர் முதலானவரை ஒத்துள்ளவர்களை, முற்றும் துறந்தவர்கள்
 என்று கூறலாம்; அழகிய சிவராச்சியத்தில் வாழும் பெரியோர்கள்

என்று உரைக்கலாம்; சிறந்த அறிவுக் கூட்டத்தார் என்று கூறலாம்; தேடி அடைதற்கு அரிதான நமது பரமகுரு அறிஞர் என்று கூறலாம்; இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு எனும் முக் காலங்களையும் உணர்ந்த ஞானி என்று கூறலாம்; வறுமையினால் காவி ஆடையை உடுத்துக்கொண்டு பெரியோர் போலப் பிதற்றி வருவோர்களுக்கு, மேற்கூறப்பட்டவை சொல்லவோ? (சொல்லல் சற்றும் பொருந்தாதன்றோ). 9

இனியவட மொழியமுத முண்டுதென் மொழிவார
 மென்றகட லைக்குடித்தோ
 ரிணையிலா வுன்சரிதை கூறும்வலி கொண்டன்பி
 லேறுமொரு கச்சியப்பர்
 மனதிடை வதிந்தபொரு ளேவீணை நாரதன்
 மனக்கவ றபுத்தபதியே
 மாணா நெழுத்துச்ச ரிப்பவர் நினைப்பினை
 மதித்தரு ளருட்பரவையே
 கனிமலர்க டந்தம்பர் நளிர்நிழல் செய்யருங்
 கானமார் மலயமுனிவன்
 கருதுமொரு கடவுளே கருணைபெரு கருணாகிரி
 கவிகளி லமர்ந்தபரம
 புனிதனே குமரகுரு தாசனென வெற்குமொரு
 புகழ்தந்த வாபுணர்ந்தாள்
 பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
 பூரணா னந்தகுக்கனே.

10. “ஊரி லான்குணங் குறியிலான் செயலிலா னுரைக்கும்
 பேரி லானொரு முன்னிலான் பின்னிலான் பிறிதோர்
 சாரி லான்வரல் போக்கிலான் மேலிலான் றனக்கு
 நேரி லானுயிர்க் கடவுளா யென்னுளே நின்றான்,”

என்பது முதலிய நறும்பாட்டுக்களுங் கச்சியப்பர் கந்தபுராணத்திற் கணப்பட்டல் கருதி,

“அன்பிலேறுமொரு கச்சியப்பர் மனதிடை வதிந்தபொருளே” என்றும் லீடாலீட நியாயந் தழுவுகின்ற இந்நூலாசிரியர் கூறிக்கொள்வாராயினர். இதுகொண்டு அப்புராணக் கூற்றனைத்தும் அங்கீகரித்தார் இவரென்றல் கூடாது. என்னை? செவியறிவுறா உவில் அப்புராணத்தார் கொள்கைகளை யெடுத்துக் கண்டித்தனராகலின். குமார சுவாமியின் மகிமைகளை இனிதுணர்த்தும் மூீமத் - குமாரசுவாமியம் என்னுமொரு காவியம் 6-வது மண்டலமாக இவ்வாசிரியரருளிச் செய்தமையும் அதுபற்றியே யெனற்கு ஐயமொரு சிறிது மின்றே.

இனிய வடமொழி அமுதம் உண்டு தென்மொழிவாரம்
 என்ற கடலைக் குடித்து ஓர்
 இணைஇலா உன் சரிதை கூறும் வலிகொண்டு அன்பில்
 ஏறும் ஒரு கச்சியப்பர்
 மனதுஇடை வதிந்த பொருளே வீணை நாரதன்
 மனக்கவல் தழுத்தபதியே
 மாண் ஆறு எழுத்துஉச் சரிப்பவர் நினைப்பினை
 மதித்து அருள் அருள் பரவையே
 கனிமலர்கள் தந்து அம்பர் நளிர் நிழல் செய் அரும்
 கானம் ஆர் மலய முனிவன்
 கருதும் ஒரு கடவுளே கருணை பெருகு அருணகிரி
 கவிகளில் அமர்ந்த பரம
 புனிதனே குமரகுருதாசன் என எற்கும் ஒரு
 புகழ் தந்தவா புணர்ந்து ஆள்
 பொற்பு உறவர் நச்சும் ஒரு சிற்பர வெளிக்குள் வளர்
 பூரணஆனந்த குகனே.

அழகிய முனிவர் விரும்பும் ஒரு அறிவுப் பரவெளிக்குள் வளர்
 பூரணானந்த குகனே! இனிய வடமொழி ஆகிய அமுதத்தை உண்டு
 தென்மொழி அன்பு என்னும் கடலைக் குடித்து, ஓர் இணையில்லாத
 உன் சரிதத்தைக் கூறும் ஆற்றல் கொண்டு, அன்பில் உயர்ந்த ஒரு
 கச்சியப்பரின் மனத்தின்கண் வாழுகின்ற பரம்பொருளே! வீணை
 ஏந்திய நாரத மகாமுனிவனின் மனக் கவலையை நீக்கிய தலைவனே!
 (நாரதர் வேள்வியில் தோன்றிய ஆட்டுக்கிடாவை அடக்கி, நாரதர்
 தேவர் முதலானவரைக் காத்தது) மாட்சிமை பொருந்திய
 திருவாரெழுத்தைச் செப்பிப்பவர் நினைப்பினை மதித்து அருள்புரியும்
 அருட்கடலே! கனிகளும் மலர்களும் தந்து, அவ்விடத்தில் குளிர்ந்த
 நிழல் செய்யும் அரிய வனத்தைச் சேர்ந்த பொதிகைமலை முனிவனான
 அகத்தியன் நினைக்கும் ஒப்பற்ற கடவுளே! கருணை பெருகும்
 அருணகிரிநாதரின் பாடல்களில் எழுந்தருளும் பரம புண்ணிய
 மூர்த்தியே! குமரகுருதாசன் என எனக்கும் ஒரு புகழ் தந்தவனே!
 என்னுடன் கலந்து அடிமை கொண்டருள்வாயாக!

